

Ősi bölcsesség, mai kérdések

Gyakorlati filozófiakurzus útkeresőknek

GYŐR

2014. január 23. csütörtök, 18.00
További időpontok: jan. 30., feb. 6.
FILO-PONT, Kálóczy tér 15.

Hozd ki a legjobbat magadból, fogj össze másokkal és alakítsd a világot!

Ismerd meg a benned rejülő hőst India ősi eposza segítségével!

Vedd fel a harcot belső árnyaiddal a tibeti tanítások ösvényén!

Eredj a szenvedés okának nyomába Buddhát követve!

Utazz Egyiptomba az igazságosságot keresve!

Szeresd meg a tanulást Konfuciuszal!

Kutasd Platónnal az emberi együttélés törvényeit!

Találd meg a boldog élet kulcsait a sztoikusokkal!

Járv az értelem útján Arisztotelésszel karöltve!

Szemléld Plátóisszal a világ születésének titkait!

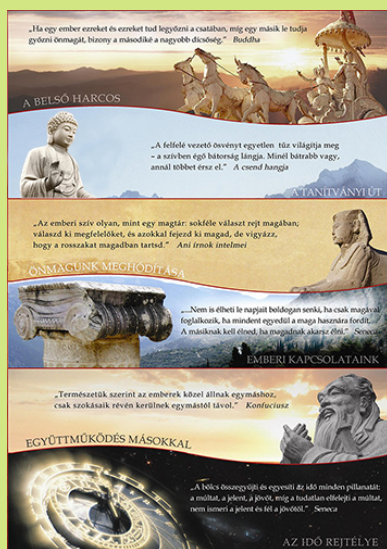
Pillants be szíved laboratóriumába a régi alkímisták vezetésével!

Lelj a halhatatlanság nyomára kelet és nyugat bölcséinek tanaiban!

Kémleld velünk a jövőt az elmúlt történelmi korszakok tanulságának tükrében!

A kurzus során a test, az energia, az érzelmek és a gondolatvilág megismerését segítő gyakorlatok sajátíthatók el.

Belépődíj: Az első alkalom díjtan. Az egyes helyszínekre vonatkozó információért, kérjük, látogass el honlapunkra: www.ujakropolisz.hu/minden_program

Nyomokban Tolkien tartalmaz

„Filmkritika” és „könyvajánló”

A *hobbit* – *Egy váratlan utazás* című film után, elvárás nélkül ültem be megnézni a folytatást, a *Smaug pusztaságát*. Bár gyerekkorom kedvenc olvasmányáról van szó, Peter Jackson korábbi rendezéseiből már megértettem, máshogyan látjuk Középfölde világát, amihez neki is, nekem is jogom van.

A *hobbit* sokak szerint gyerekeknek íródott és műfaját tekintve is meseregény, mégis fiatal és idős olvasóit is képes megérinteni. Átjárja valami ősi szél, ami a mítoszokhoz és regékhez hasonlóan kortalan. Távoli mesés világban játszódik a történet, mégis közelinek és hitelesnek élhetjük meg. Tolkien egész világa élő, lüktető, több ezer éves történelemmel, saját nyelvekkel, vallással. A szereplőknek helye, döntéseiknek súlya van, az áhított feszültség és kaland hitelesen szövi át az egész művet. Hősei valódi hősök: változnak és képesek önmagukon túlnőni, s nem szupererejű „hősök”, akik egyszerűen „legyakják” a rosszakat.

A *Smaug pusztaságát* nem tudtam komolyan venni, hiába alkották meg a CGI egyik legélethűbb sárkányát, hiába fejlesztették szinte a tökéletességig az ork generátort, a néző egyszerűen nem hiszi el, hogy a csúnya bácsik bármilyen kárt tehetnek a hősökben. A harci jelenetek burleszkszerűek, súlytalanok, ahol a bohóc szerepét az orkokra aggatták. Jönnek a nyomorultak, randák és üvöltenek, majd egy könnyed és látványos csapásra elhullnak. Legolas és bájos tünde partnere olyan könnyedén és keccsen mászkál az ork fejében, mint profi balett-táncos a színházi büfében. A Monthly Python készíthetne egy „ork meghalási versenyt”, ahol a zsűri pontozza a kreativitást, a színészi beleélést, az esés ívét stb.

Smaug egy ideig még hozza a ravasz, kegyetlen bestia szerepét, de aztán beleesik a főgonoszok visszakösző hibájába: amikor ölhetne, beszél, aztán meg már nem tud egy karcot sem ejteni, és hiába a lándzsányi karmok, a sebes szárny és a követ is megolvasztó sárkánytűz, kilenc törp és egy hobbit pestiesen szólva hülyét csinál belőle.

A jól sikerült drámai jelenetekből – mint amikor Bilbót a gyűrű megkísérli, vagy ilyen a Gandalfal való párbeszéde is – keveset mértek, pedig ha a történet lelki vonulata több teret kapna, netalántán az akciójelenetek rovására, akkor megjelenhetett volna az a művészi mélység és hitelesség, amitől még egy meseregényt is igaznak érzünk.

A film sajnos hemzseg az olyan ellentmondásokról, mint például, hogy a törpök csak halashordókban tudnak bejutni a szigorúan őrzött Tóvárosba, viszont egy hordányi ork úgy jön és megy, hogy a készültségben lévő városi őrség egyetlen tagja sem vesz észre semmit. A menekülés közben, hirtelen kiöntött Szabadság-szobronyi Durin-szobor jelképnek tetszetős ugyan, de végleg a mese habbal kategóriába sorolja a fil-

BUDAPEST
Hunyadi Kultúrműhely

Budapest II., Margit krt. 64/b, fszt. 6.

A 12. számú holttest – Radnóti-est
2014. január 11. szombat, 19.00

Belépődíj: 900 Ft, kedvezménnyel 600 Ft.

**„Orpheus Britannicus”
– Henry Purcell és az angol barokk**
2014. január 18. szombat, 19.00

Belépődíj: 1200 Ft, kedvezménnyel 900 Ft.

GYŐR

FILO-PONT, Kálóczy tér 15.

Az Emlékezet forrása
Verses est
2013. január 16. csütörtök, 18.00

Belépődíj: 600 Ft, kedvezménnyel 500 Ft.

Zenekuckó
Gyerekprogram
2013. január 26. vasárnap, 10.00

Belépődíj: 800 Ft, testvéreknek kedvezmény.

FILO-filmklub: Az utolsó szamuráj
2013. január 26. vasárnap, 18.00
Kozi Drink Bár, Városház tér 3.

A belépés díjtalan.

EGER

**Az Új Akropolisz egri központja,
Törvényház u. 25. fszt. 2.**

Szophia Filmklub – Gandhi
2014. január 18. szombat, 15.00

A helyszín India, ahol egy kis ember, akit a helyiek a „Nagy Léleknek” (Mahatma Gandhinak) neveztek, élete példájával tanított. Kitartással, békével, szeretettel és felébredt követői támogatásával kivívta e fél kontinens szabadságát a gyarmatosító Angliával szemben.

Hogyan élhetünk mai világunkban emberségesen, miközben odafigyelünk és segítünk másokat a saját útjukon, az emberség közös jövőjének építésében?

A belépés díjtalan.

met, igaz, legalább megtudjuk, hogy a folyékony fém sem árt a sárkánynak.

Egy idő után azon kaptam magam, hogy az ügyetlen orkok helyett egyre inkább a tájat figyelem. A film legtöbb háttérképe önálló festményként is megállná a helyét, és ha lenne Középföldét bemutató természetfilm, órákig elnézném. No és személy szerint Gandalf dol-gulduri kalandját is sajnálom, hiszen dramaturgiai szempontból nekem sokkal többet adott a könyv, amely csak utal erre a részre, mert így titokzatosabbá tette a mágus alakját.

Ennyi fanyalgás után, pozitívumként kiemelném a színészi munkát. Richard Armitage (Thorin) játékból „átjön”, hogy mit is jelent a királyi fenségesség, Martin Freeman (Bilbó) alakítása hozzáad a könyvélményhez, Ian McKellen „a” tökéletes Gandalf, Ryan Gage (Alfrid, a „tóvárosi Kígyónyelv”) pedig abban a néhány percben is üdítő, amikor színen van.

Az összegzés azonban így is szomorú képet fest: végy egy kiválóan megírt történetet, öntsd nyakon hollywoodi sziruppal és várd a pénzesőt, Tolkien sírja felett pedig kezdődhet a grillezés... A film végén Bilbó ijedten nézi a bosz-

szúszomjas Smaugot, aki Tóváros felé repül, s felkiált: „Mit tettünk?!”. Ezt Jackson is mondhatná, ha mélyebben elgondolkodna Középfölde szimbolikus világáról.

Így hát újraolvasom a könyvet, mert jó ismét átélni Bilbó kalandjait. A veszályekre, amelyeket hol leleménnyel, hol nemeslelkűséggel, és mindvégig bátorsággal old meg, jól emlékszem. De ennél is jobban foglalkoztat most, hogyan válik Bilbó megyei kispolgárból igazi hőssé. Lépésről lépésre, nehézségről nehézségre győzedelmeskedik, úgy, hogy közben nem veszíti el „emberségét”. Külső utazása így belső úttá is válik, amelyen egy kényelemszerető, önmagát alig ismerő kisember, a mások iránt érzett felelősségtől vezérelve ráébred erejére, és nagyobbá, érettebbé válik. A megahősök korában valóságosabb és hitelesebb egy szerény hobbit hős, akit Gandalf minden kaland után így méltat:

„– Nagyon jó hobbit vagy Zsákos úr, és én igazán kedvellek, de végül is te csak egy kis pont vagy a nagyvilágban!

– Hála az égnek! – mondta Bilbó nevetve, és odaadta neki a dohánytartót.”

Kovács Balázs

Ajánljuk

Újévi pörg(et)és!

Itt az új év és vele – ahogy a mondás tartja – az új élet. Valóban elmúlt egy esztendő, sok mindent hozott, amely most, az új évben termi meg gyümölcsét. Hogy mi kristályosodott ki, azt most az Erénykerék megpörgetésével is próbára teheted. Pörgezz magadnak erényt 2014-re!

Az Új Akropolisz oldalán és már a facebookon is (ahol 100 ezernél is jóval többször perdítették meg az egérrel), megtalálható a kerék. Bár jó lenne egyszerre sok-sok jó tulajdonságot fejleszteni magunkban, de érdemes megfogadni Seneca tanácsát: „egyet válassz ki magadnak, amit aznap megemészthetsz. Így teszek magam is: mindabból, amit olvastam, csak egyvalamit jegyzek meg erősen.” A kapott erény megértésében, és mindenekelőtt gyakorlásában, sokat segíthetnek a nagy gondolkodóktól származó idézetek. Tehát pörgezz bátran, és már tudni is fogod, mi jót forgathatsz idén a fejedben...

Evezni az ár ellen

„Az a különbség egy a vízen lebegő fatörzs és az ugyanabból az anyagból épült csónak között, hogy az utóbbinak vannak evezői és az ár ellen is haladhat.”
Dr. Nilakanta Sri Ram

Fiatalkoromban hallottam ezeket a szavakat Sri Ramtól. A mondat nem valamelyik előadásán hangzott el, és nem tudom, könyvbe foglalta-e valaha is. Egy beszélgetés közben merült fel.

Sokat gondolkodtam róla, és akkoriban, amikor a legmagasztosabb eszméknek kezdtem formát adni egy klasszikus értelemben vett filozófiai iskola keretei között, a fatörzs és a csónak képe mély nyomott hagyott a gondolataimban, érzelmeimben és tetteimben.

Az emberek általában az élet vizébe dobott fatörzsekhez hasonlítanak. Eleinte még épek és szárazak, később viszont megverten és elázottan úsznak az árral, vagy betévednek valamelyik oldalágba a világ hatalmasainak sugallatait követve... Ott sodródni, értelmetlenül ütköznek egymással, piszkosak és sárosak, nincsen sem határozott céljuk, sem kikötőjük, míg végül szilánkokra nem törnek, és el nem tűnnek az örök folyó felszínéről, amelyről azt sem tudják, honnan jön és merre tart.

Csupasz, összetöredezett, felhasadt fatörzsek, az ár vonszolja őket az egyik parttól a másikig, és csak pusztá tömegükkel állhatnak ellen neki. Sötét rönkök siklanak nyöszörögve, fáradságtalan menetben s mégis holtfáradtan! Világosban a nap megmutatja felületükön a sötét rothadás jeleit, éjszaka pedig az árnyéksereg némán tovafoyylik, és csupán kivételesen emeli fel valamelyikük egyik végét a távoli csillagok felé.

A fatörzsek folyója!

Egyre többen vannak, ütköznek, bántják, felmorzsolják egymást... a fatörzsek folyója! Mennyit gondolkodtam erről!

Az évek során azonban elsajátítottam a nem közismert módszereket azzal kapcsolatban, hogyan kell kivésni és ezzel

kikönnýíteni egy tömör fadarabot... azt a fát, amelyből mindannyian felépülünk. Vájatot kell vésní a felszínén, abba izzó parazsat kell tölteni, és ezt kitartóan ismételni. A tapasztalatszerzés még akkor is minden esetben fájdalmas és végtelenül hosszú, ha az emberiség nagy mestereitől merítünk ihletet. A legmélyebb szintekig le kell ásni, ahol az önzés és a gyávaság összebogozzák a szálakat, és a látszat elhíti veled, hogy fatörzs vagy, és hogy így elemészted magad. A kitartó jellem azonban felsőbb akaratának engedelmeskedve, a félig rothadt anyag panaszai ellenére is folytatja munkáját.

Az egykori otromba fatörzs kezd lassan hajóvá alakulni. Kirajzolódik az éles hajóorr és a gömbölyded hajófar. Az egykori seb a hajó gyomrává, az utazó lélek simára csiszolt befogadójává válik.

A maradékokból rugalmas evezőket készítünk, amelyek használatuktól függően hol előre hajtják a hajót, hol pedig kormányozzák. Végtelen türelemmel csiszoljuk tovább az érdes fát, míg könnyű, de szilárd oldalfalakká nem válik.

Készen van a hajó!

A fatörzsek sokasága ámulattal és elutasítással vegyesen nézi. Üresnek, állhatatlannak, fölöslegesnek, nevetségesnek, veszélyesnek, elvetendőnek tartják. De ez már nem fatörzs, ez már egy csónak! S ráadásul az ár ellen is halad. Ez már megbocsáthatatlan! Nem követni a divatot, nem váltani szint a következő sár hatására? Saját színnel rendelkezni és a mocsok tetején úszni, alig érintve a szennyet?... Ki hallott már ilyenről?!

S mi van a furcsa legénységével?

Azt állítják, hogy az emberek nem egyformák, különben együtt tévedhetnének el és nem reménykedhetnének a másoktól érkező segítségben. Hogy a természetben nem létezik egyformaság, az lehetetlen és szerencsétlen is lenne. Hogy a különbségektől megszépül az egység, ismeretlenné lesz az unalom és a nyáj-szellem. Azt is mondják, hogy a vallások különböző időbeli és térbeli megtestesülései egyetlen égi üzenetnek, és ezért egyik sem jobb a másiknál, a rövid eredeti tanításon kívül ugyanis minden egyéb adalék már az emberek tudatlanságának és vágyainak a születte... Ebben nem voltak restek egymást utánozni az évezredek folyamán.

Azt állítják, hogy nem hiszik Istent, hanem tudnak létezéséről, és hogy ez nyilvánvaló. Nem kell több, mint ismerni és járni a Hozzá vezető utat. Hogy a Lélek halhatatlan és romolhatatlan, és nem tévesztendő össze az időről időre felvett ruhájával és álarcával. És ha van megbocsátás, az túl van a megváltáson, amely a természet mechanikus szabálya, az ok-okozati törvény szerint működik: aki búzát vet, előbb vagy utóbb csak búzát arathat, aki pedig konkolyt, arra konkoly vár.

Nincsenek csodák, csak a tudás különböző szintjei léteznek. A jelenség önmagában másodrangú; a babilóniai pap, akinek kis villámok csaptak egyik kezéből a másikba, ma egyszerű elektrotech-

Filozófia mint életmód

„Sok jellemvonásunkat, amelyek már a sajátunkká váltak, a gyengédséget, jóságot, szerénységet, a megbocsátás hajlandóságát, az igazságszeretetet, a hűséget vagy a lemondást azoknak az embereknek köszönhetjük, akik cselekedeteikkel megmutatták nekünk ezeket az erényeket, néha a fenségesen nagyban, néha a kicsiben. A tetté vált gondolat belénk esett, mint a sziporka, és új lángot gyújtott.”

Albert Schweitzer

nikusnak számítana. Szent Patrik pedig vegyésznek, aki tudja, mi történik, amikor vizet öntünk a fehér foszforra vagy az oltatlan mézre.

A hajó legénységének nincs szüksége a család mankóira. Keresi és lassan meg is találja az igazságot. Erejét az evezőkbe önti, és látja, amit mások nem, hiszen az ár ellen evez. A folyó tiszta, szennyezetlen eredete felé halad. Lelkesedik, gyakran száll arcára mosoly, szereti a szépséget.

Nem bírja a hangzavart, inkább Strauss harmonikus dallamait élvezzi, Wagner fény-árnyék templomai nyílnak meg előtte, Mozart bensőséges szonátái táplálják lelkét. Nem színleli, hogy megindítja a modern festők munkáin látható szemek, orrok és fenekék összevisszasága, ezért inkább Goyával sétál a hóban, Velázquez szürke egét szemléli, El Greco kristályos könnyeit csodálja vagy elkápráztatják Pompeji romjainak festményei.

Nem hiszi azt, hogy a kábítószer jótékony hatású, mert látja, mennyire elálatiasodnak rabjai, akik lopnak és ölnek is, hogy a következő adaghoz hozzájussanak. Az izákos ordibálásban és bőfögben sem leli kedvét.

Hisz viszont a harmonikus és étellel teli rendezettségben, amely meghaladja a másoktól kapott minták gépies követését. Hisz a szabadságban, amennyiben élnek vele, és tiszteletben tartják másokét is. Hisz az akaratban, a jóságban és az igazságosságban, és hogy az ezektől megfosztott világ sárgömbhöz hasonlít, ezért szép formát kell neki adni, legyőzve a lélektelen anyag ellenállását. Hisz egy új és emberibb világban... de ahhoz, hogy ez megszülethessen, sok új és jobb evezősre van szükség. Azok, akik gyengeségükben siránkozva átadják magukat az élet folyójának, reménytelenül sodródniuk fizikai, lelki és mentális pusztulásuk felé.

Hisz egy olyan tudományban, amely szolgálja az embert, az állatot, a növényt

és egyáltalán az egész bolygót, hiszen ő a mi kozmikus házunk, amelyet mi mégis pusztítunk és megzavarjuk egyensúlyát. Hisz benne, hogy a régi, idejétmúlt formákat az élet természetes megújulási ritmusát követve újjakkal és hatékonyakkal kell helyettesíteni, és hogy nem szabad ragaszkodni és sajnálni a hanyatlásnak indult, félholt testeket, amelyek a pénz és a hatalom galvanikus erejétől az élet groteszk utánzásaként rángó tagokkal vonaglanak.

S mindenekeelőtt a legénység hisz saját magában és a saját kezével felépített hajóban.

Amikor hajózni látják őket az élet folyóján, sok szívében fiatal és elméjében éber ember nekilát dolgozni és fatörzseket hajóvá alakítani, mert felcsillan előttük a szellemi kaland lehetősége: az ár elleni evezés.

Jorge Angel Livraga
Az Új Akropolisz alapítója

Azt mondták... a régiről és az újról

„Egy távoli pontot úgy akarni elérni, hogy nem hagyjuk ott a régit, egyszerűen örültség. Vagy itt vagyunk, vagy ott. Ha egyszerre két helyen akarunk lenni, az szinte egyet jelent a lehetetlen elérésére való törekvéssel, és ha sikerülne is, darabokra tépné az ostobát, aki dacolt a természet törvényeivel.”

(Jorge Angel Livraga)

„Az ember nem fedez fel új világrészeket, ha nincs mersze az ismert partokat maga mögött hagyni.”

(André Gide)

„Múlt és jövő nagy tenger egy kebelnek, Megférhetetlen oly kicsin tanyán.”

(Vörösmarty Mihály)

„Az igazi felfedezőúthoz nem más tájakra van szükség, hanem új szemre.”

(Marcel Proust)

„Mindig új gondolatokat kívántok? Cselekedjétek valami újat, majd lesz új mondanivaló is.”

(August Wilhelm Schlegel)

„Megteheted, hogy új életet kezdj. Csak nézd ismét azzal a szemmel a dolgokat, amivel egyszer már helyesen megláttad őket: ebben áll az új élet.”

(Marcus Aurelius)

„Ne vessünk meg és el semmit azért, hogy régi: de hányjuk messze magunktól, ha rossz s már hasztalan, akármely régi is. Ne ragadjunk hévvel semmit is csak azért, mivel újság; de ha jónak ismerünk el valamit, fogadjuk buzgó részvétellel, bár ezelőtt híre-helye sem volt, vagy ha régebbjeink azt nem kedvelték is.”

(Wesselényi Miklós)

„Egy ős jellegben rokon a világ:

Minden szereti az új cicomát,
Bár ócskaságból szabták, és a port,
Ha aranylik egy kicsit, hangosabban
Dicsérik, mint a poros aranyat.”

(William Shakespeare)

„Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad, annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.”

(Babits Mihály)

„Ne vergődj a múlt hálójában, mert még az Istenek sem változtathatnak egy szemernyt sem azon, ami már megtörtént; viszont a legkisebb lénynek is van lehetősége változtatni valamennyit a jövő kiemenetén.”

(Jorge Angel Livraga)

„Milyen szépeknek és jelentőseknek tűnnek fel emlékezetünkben elmúlt életünk egyes jelenetei és eseményei, noha annak idején minden különös megbecsülés nélkül engedték őket elmúlni!”

(Arthur Schopenhauer)

„Nincs értelme megtartani a régi eszközöket, ha közben megváltozott az anyag, amelyen dolgozunk. Ha növekedtünk és érettebbé váltunk, akkor nem tarthatjuk meg régi gondolati és érzelmi formáinkat, különben lassan börtönné válnak számunkra. Jól jön egy kalapács, ha fába kell beütni egy szöveget, de beton esetén már nem megfelelő. Cseréljük le a kalapácsot, és ne mondjuk, hogy a beton túl kemény.”

(Delia Steinberg Guzmán)

FILOZÓFIAI KVÍZ

Januári kvízünk az erényekről szól:

1. Mi az erény Platón szerint?

- Az erény szó eredetileg az erőből származik, azaz, ha ésszel nem győzünk meg valakit, akkor erővel vigyük dűlőre az ügyet.
- Az úttalansággal (*apória*) ellentétben az erény egy utat jelent, amikor elég csak követnünk a lépcsőfokokat, amelyeken a bölcsek már jártak, anélkül, hogy nekünk is mindent meg kellene értenünk.
- Az erény vagy *areté* az emberi kiválóságot jelenti, amikor a belső lényeg tökéletesen megnyilvánul. Ennek kifejlésztésére tudatosan törekedni kell.

2. Vajon hogyan viselkedne ma egy bátor ember Platón szerint, ha a haverjai megkínálnák füves cigivel, és ő meg lenne róla győződve, hogy nem helyes elfogadni, de félne, hogy a többiek kiközösítik. Mit tartanál jó döntésnek?

- Egy bátor ember sose fél, mindent ki kell próbálni, aztán lesz, ami lesz.
- Mások előtt is felvállalná a meggyőződését, mert fontosabbnak tartaná, hogy ragaszkodjon az elveihez, mint hogy a többiek elvárásai szerint éljen.
- Találna egy megfelelő kifogást, így az elveit is megtarthatná és a barátság is megmaradna. A bátor ember bölcs is, és tudja, mikor kell „talán legközelebbet” mondani.

3. Platón mesterét, Szókratészt hamis vádak alapján halálra ítélték az athéniak. Platón *Phaidón* című párbeszédében Szókratész a börtönben a méregpohár kiivására várakozva tanítja a halálról tanítványait. Szókratész nem félt a haláltól, ...

- ...mert meggyőződése szerint a lélek halhatatlan, és mivel életében a bölcsességet kereste és erényesen élt, így nem kell félnie a túlvilágon sem.
- ...mert letargia lett rajta úrrá életének utolsó óráiban.
- ...mert a méreg (bűrök) fokozatosan hatott, és eltompította gondolkodását, így már nem fogta fel, mi fog vele történni.

4. Manapság szinte folyamatosan fent vagyunk a neten, szörfözünk, rá-rácuppanunk az újdonságokra. Platón szerint mindenkinek ki kellene fejlesztenie magában a mértékletesség erényét, különben vágyaink fognak irányítani minket. Vajon szükség van erre a netezésnél is?

- Nem, a netezés ma már az élet nélkülözhetetlen része, onnan szerezhethjük be a legfontosabb híreket a nagyvilágból, infókat ismerőseinkről, filmekről, hírességekről, ott oszthatjuk meg, mi történt velünk. Aki kimarad, lemarad. Egyáltalán hol van itt vágy?
- Nem, az internetet legfeljebb célirányos kutatásra szabad használni. Minden más ottani időtöltés teljesen oktalan és felesleges. Még az hiányzik, hogy behálózson, és virtuális életet éljek! Nem mértékletességre van itt szükség, hanem önfegyelemre.
- Igen, az internet tipikusan olyan eszköz, aminél ha tudjuk a mértéket, megkönnyíti az életünket, ám ha eluralkodik rajtunk a sok színes, érdekes, mégis felszínes információtól való függés, hamar rabjaivá válhatunk.

Írd meg nekünk tippjeidet az elehir@ujakropolisz.hu e-mail címre! A helyes megfejtők között jegyeket sorsolunk ki, amelyek beválthatók egy tetszés szerinti programunkra.

DECEMBERI KVÍZÜNK HELYES VÁLASZAI
A KÖVETKEZŐK: 1. B, 2. C, 3. A, 4. B